

"Istarska Riječ"

član svakog četvrtka u veče
svakog drugog četvrtka donosa
čitateljstvo. Mladi Istarski
Zgajnjača za tuzemskim ženama
15.— Istra na godinu, za
zemljemstvo 25.— Istra. Ured
štivo i uprava Istra: Trst
(Tis) — Via S. Francesco
Assisi 204. Telefon: 11-37.

ISTARSKA RIJEĆ

Tijednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

"Slogom rastu male štvari, a nestoga sve pokvari". — Narodna poslovica.

Hrvatski mučenici

Ropstvo je za svijesna čovjeka najveća nesreća. Dajte svijesno čovjeku najbolju osudu, odjene ga u najlepše ruhe, nakratko ga srebrom i zlatom, on će — ako ne buduzmete slobodu — biti uvijek nesrećan. Njegov život bit će sve jadniji i kukaviji, dok ne dodje dan, kad će uz očajni striki: sloboda ili smrt! postaviti na kocku sve, što mu je najmilije.

Petstotina godina povijesti naše srpske crne vrti se oko toga očajnoga križa: sloboda ili smrt! Svaki Srbin, ma kakva bila njegova pamet, znao je i osjećao, da ga po Turcima dijeli jedan duboki jaz, te je to on bio svijestan, da je on jedno, a Turci drugi i da je prava sramota, što ona dora služi Turcima, a Turci na njemu se povjeda. Zato se on neprestano buno protiv svoga tlačitelja, i više je puta plaćao svoju želužu za slobodom glavom ili bijegom u planinu. Koliko li je srpski mučenika za slobodu u tih petstotina godina, pokrila suva, zakopala zemlja? Ni broja im se zna, niti ce ga se ikakda znati.

I Hrvati su kroz to vrijeme služili tjudinu, najviše Nijemcu. Prije dvije, tri stotine godina prijetila je Austriji velika opasnost od Turaka. Turci su u to vrijeme zapovjedali jednim velikim dijelom Madžarske, a bili su doprili čak i do Beča. Da bude Beč što sigurniji, utvrdili su austrijski carevi Hrvatsku i pretvorili je u bojnje, polje, Hrvata u doživotne vojnike, koji su imali neprestano da stoe s puškom u ruci i da odbijaju od njemačkih domova hrvatske janjičare. Tada je cijela Hrvatska bila u ukamanju divljih njemačkih generala, Opisati ili nabrojiti muke, štu su ti tjudinski varvari natrosili nesretnim Hrvatima, bilo bi nemoguće. Dosta je reći da Hrvati nisu bili slobodni niti na svome otjelu. Oni, pa i njihove žene i deca, su bili predani na milost i nemilost Nijemaca i Madžara.

Ali usprkos velikim i teškim grijesima Bugarske protiv slavenske stvari, a naročito južnim bosnom, gledaju Golgotiju koju mora da bolesna gledaju Golgotu, na koju mora da nosi svoj kažug bugarski narod. Jer ako su veliki i teški grijesi Bugarske, nije toliko krvavljivi bugarski narod, a ratna pod budjom dinastijom, koja ga je prezirala i koja ga je, kao "slavenski stoku", tjerala u da, da je putem propasti Jugoslaveni danas, svijetlju svoga slavenskoga zadatka, ne trebaju ušvete i ne zele kazne, već žele, da se Bugarske smiri i da bugarski narod napokon dobije vladu, koja će ga privesti slaveni.

Hrvatska je u to vrijeme imala nekoliko izabranih ljudi, koji nisu mogli marnim okom da gledaju toliki zulum. Među ovima bili su na prvom mjestu potomci dviju najznamenitijih hrvatskih porodica: Petar Zrinski i Kristo Frankopan. Kad su ova dva dužnoca veličaši vidjela, da su Nijemci prevršili svaku mjeru i da Hrvati više nemogu da pod nose onaj njemački jarav, odlučili su se na sudobosan korak, da svoju izmjenju otadžbinu otgnu silom iz prolećnih njemačkih pandža.

U tu svrhu već su bili zametnuli neka progovaranja s raznim susjednim narodima. Međutim se desilo, da su u Beču saznali da tu zavjeru, i car Leopold dade na vjeru ubaviti u i zatvoriti u Petru Zrinskog i Kristu Frankopanu i još neke druge zavjernike.

Više mjeseci ležali su Petar Zrinski i Kristo Frankopan u tamnicu u Bečkom Novom Mjestu, dok ih naposjetku Nijemci ne odsuđuju na smrt.

Odsuda se imala istog 30. aprila 1671. godine. Dan prije u 9 sati ujutru, nastala je za poslijednji put oba Hrvatska mučenika. Dugo su sjedjeli i sujeli, dok naposljetku ne progriči Frankopan:

— Petre, unijisti će nam naše porodiće, ali živjet će naš narod i znat će zašto su pale naše glave...

Malo se zatim zagrlile i Kristo pomilova Petru po glavi i drhtivim glasom pomoći.

— Znat će naš narod zašto su pale naše glave.

A Petar nadoda:

— Blago onome, tko će našim tlačiteljima platiti da dijelo, što su nama učinili.

Nijemci ih silom rastavise, a sutradan ih predadoše krvnici, i sa evo 250 godine, sto su ta dva narodna velikana na strastvu u Bečkom Novom Mjestu dala svoj život za slobodu svoga naroda.

No i želja grofa Petra Zrinskog ispunila se sasvim. Našao se, tko je platio za djela, što su nama učinili.

Nijemci ih silom rastavise, a sutradan ih predadoše krvnici, i upće jugoslavenskome narodu. Austrijski tirani propali su, dok kosti slavnih hrvatskih junaka, Petra Zrinskog i Krsta Frankopana, pozivaju danas na domaćem, hrvatskom trgu u krilu velike i slobodne jugoslovenske države.

Slava mučenicima!

JUGOSLOVENI,
jeste li naručili „Istarske Narodne Pjesme“? Ako niste, požurite se!

Bugarske podvalje

Po Bugarskoj krv se lije...

Nema čovjeka, naročito Jugoslovena, koji nije užasmnut s dogadjajima u Bugarskoj. Tamo je ubijanje, krvavi pogromi, atentati, klanje i gradjanski rat uvijek na dnevnom redu i to traje već mjesecima, od dana kad je ubijen Stambolijski, ili, ako hoćete, od dana kad se Bugarska slobomila na solunskom frontu. Jer s time rat za nju nije prestao, pa n s mirom, sta ga je sklopljeno prema vani, već se rat nastavio unutar granica poražene Bugarske, među strankama, kao među neprijateljskim vojskama. Cak i gore, jer je mržnja među strankama izbila s jačom snagom nego što je ona, koja je Bugarsku natjerala u rat na strani ondašnjih centralnih vlasti i Turske.

Jest, veliki su i teški grijesi Bugarske protiv slavenske stvari. Bugarska se je udružila jednim velikim dijelom Madžarske, a bili su doprili čak i do Beča. Da bude Beč što sigurniji, utvrdili su austrijski carevi Hrvatsku i pretvorili je u bojnje, polje, Hrvata u doživotne vojnike, koji su imali neprestano da stoe s puškom u ruci i da odbijaju od njemačkih domova hrvatske janjičare. Tada je cijela Hrvatska bila u ukamanju divljih njemačkih generala,

Opisati ili nabrojiti muke, štu su ti tjudinski varvari natrosili nesretnim Hrvatima, bilo bi nemoguće. Dosta je reći da Hrvati nisu bili slobodni niti na svome otjelu. Oni, pa i njihove žene i deca, su bili predani na milost i nemilost Nijemaca i Madžara.

Ali usprkos velikim i teškim grijesima Bugarske protiv slavenske stvari, a naročito južnim bosnom, gledaju Golgotiju koju mora da Bagdada. U Srbiji su Bugari tamanili putanstvo kao zvijerad, a okrutnije od zvijeradi. I kad bi se bio obistinio bugarski san iz svjetskog rata, danas, biće bugarski vazal, koji bi i dalje bavio samu njemačku vazalu, koja je u tih dana predana na milost i nemilost Nijemaca.

Hrvatska je u to vrijeme imala nekoliko izabranih ljudi, koji nisu mogli marnim okom da gledaju toliki zulum. Među ovima bili su na prvom mjestu potomci dviju najznamenitijih hrvatskih porodica: Petar Zrinski i Kristo Frankopan. Kad su ova dva dužnoca veličaši vidjela, da su Nijemci prevršili svaku mjeru i da Hrvati više nemogu da pod nose onaj njemački jarav, odlučili su se na sudobosan korak, da svoju izmjenju otadžbinu otgnu silom iz prolećnih njemačkih pandža.

U tu svrhu već su bili zametnuli neka progovaranja s raznim susjednim narodima. Međutim se desilo, da su u Beču saznali da tu zavjeru, i car Leopold dade na vjeru ubaviti u i zatvoriti u Petru Zrinskog i Kristu Frankopanu i još neke druge zavjernike.

Više mjeseci ležali su Petar Zrinski i Kristo Frankopan u tamnicu u Bečkom Novom Mjestu, dok ih naposjetku Nijemci ne odsuđuju na smrt.

Odsuda se imala istog 30. aprila 1671. godine. Dan prije u 9 sati ujutru, nastala je za poslijednji put oba Hrvatska mučenika. Dugo su sjedjeli i sujeli, dok naposljetku ne progriči Frankopan:

— Petre, unijisti će nam naše porodiće, ali živjet će naš narod i znat će zašto su pale naše glave...

Malo se zatim zagrlile i Kristo pomilova Petru po glavi i drhtivim glasom pomoći.

— Znat će naš narod zašto su pale naše glave.

A Petar nadoda:

— Blago onome, tko će našim tlačiteljima platiti da dijelo, što su nama učinili.

Nijemci ih silom rastavise, a sutradan ih predadoše krvnici, i upće jugoslavenskome narodu. Austrijski tirani propali su, dok kosti slavnih hrvatskih junaka, Petra Zrinskog i Krsta Frankopana, pozivaju danas na domaćem, hrvatskom trgu u krilu velike i slobodne jugoslovenske države.

No i želja grofa Petra Zrinskog ispunila se sasvim. Našao se, tko je platio za djela, što su nama učinili.

Nijemci ih silom rastavise, a sutradan ih predadoše krvnici, i upće jugoslavenskome narodu. Austrijski tirani propali su, dok kosti slavnih hrvatskih junaka, Petra Zrinskog i Krsta Frankopana, pozivaju danas na domaćem, hrvatskom trgu u krilu velike i slobodne jugoslovenske države.

Slava mučenicima!

JUGOSLOVENI,
jeste li naručili „Istarske Narodne Pjesme“? Ako niste, požurite se!

iskog zajednici. Eto, to je sav jugoslovenski interes u Bugarskoj, interes moralni, bratski, diktovan osjećajima jugoslovenskih solidarista i istrenom željom, da se bugarskom narodu što više skrate mukstrivog gradjanskog rata.

I sad dolaze današnji bugarski vlastodršci, da kleveči i da šire glasine, da su Jugoslaveni krivi zbog krvi, koja se proprijeva po Bugarskoj, Jugoslaviju, da su bugarski tajnici, neki povod da nastupe protiv nje! Nečuvena klevetna, drska i krvava kaštuša s krvama i ruke današnjih bugarskih vlastodržaca. Jer znate li, iši je danas u Bugarskoj na vlasti? Oni isti ljudi, koji su bugarski narod, po želji svoga cara tudinaca, natjerali u bratobuški rat, u kom je taj narod nastradao i iz kog je poređao sve ovo зло, što sada mora da snosi. Oni isti ljudi, koji su uveli sistem atentata i ubijanja svojih političkih protivnika. Oni isti ljudi, koji su ubili Stambolijski, jedino narodnog čovjeka, koji je u Bugarskoj podržavao takav red, i koji je, preko s slavenskim osjećajima, radio na polupom izmirenje bugarskog i jugoslovenskog naroda. — I ti se ljudi, krvavidi u dalaču i preko, usuduju da bavaju krviju na Jugoslaviju za krvavi ples, što su ga oni započeli, da ga drugi nastave, pa da ga oni započuju, da ga drugi nastave!

Da, mi su užasom čitali vijesti iz Sofije, i svi smo potreseni s dogajanjima, koji se odigravaju po Bugarskoj. Nema Jugoslovena, zdravog razuma i zdravog srca, koji se osuduje strahoviti atentat u crkvi Sv. Nedjelje. Ali — nemo ni Srbina ni Hrvata ni Slovaca, koji se osudjuje današnji interes na Bugarskoj, koji je počeo krviti i koji će se u krvu zagusiti, jer se u njoj ne može pustiti. „Perditio tua ex te“, kaže se u sv. Pismu. „Propast tvoga dolazi od tebe“. Pa tako gg. Cankov i drugovi traže krvice za zavještanje, što se dešava u Bugarskoj i bugarskom narodu, oni treba da se sami biju u prisveleći: „Mea culpa, mea maxima culpa!“

dokaze ne može da obori nikakova plitka sofisterija današnjih partikularističkih poliklana. Protiv njih se buni ne samo sva današnja stvarnost i današnji interes na narodu, nego eto i svaki velikan, kojeg jugoslovenski narod ima u prošlosti strahuju, kako današnji partikularisti imaju krvito. Neka je slava uspomeni Gjure Daničiću, koji je počeo krviti i koji će se u sv. Pismu potpisati. — Gospodin pomiluj! Gospodin pomiluj! — i bilo nam je lijepo!...

Jos nismo pravo probavili uskrsne pogage odnosno tvrdja jaja, i već nam je osvanuo — Božić... To je bilo u utorku, na 21. aprila na veliki blagdan, koji se zove — Natale di Roma. Natale — Božić. Vi pitate: otkuda na jednom taj aprilska Božić? To vam je bilo ovo: Godine 753, prije nego što se rodio Isus, na sâm 21. aprila otišao je poznati Lazar Ronaulo, da gradi grad. Najprije je ogradio zemljiste zidom, koji je medutim bio tako nizak, da ga je Romulov brat Remo potugivao se smučiti preskočio, nasto se Romulo razlutio i ubio rođenog svoga brata. To je taj Natale di Roma. Vi ćete reći, da su mogli odabratko koje drugo ime, da bude neka različika između ovoga bratobušta i porodjenja Božanskoga djeteta u betlehemskoj statici. Nu u Italiji se na to ne gleda. God. 1919. držao je d'Annunzio u Rimu jedan veliki govor, u kom je riječko pitanje okrstio novinom izrazom: „Pentecoste di Fiume“, i nijedan italijanski biskup nije na to prolamisao svoga Božića di Natale. Par firsuta ljudi... I sva ta massa prolila se Korzom i gleda u zatvorene dućane. Svakih od njih nesto kupio i ponio kući, a evo ne može, jer su dućani svi zatvoreni. A trgovci i u njihovim slike ispičavaju i škripe zubima i mole geste, da ostani do sutra uvjeravajući ih lijepe po hrvatski, da se barometar diže. — Učka ni inkapelana, — bit će lijepe vrijeme!

Ali gosti su odlučili da odi i eno ih — već odlaže da ište... A trgovci škrgevuti zubima, pljučaju, rogozbri i psuju — i opet sve po hrvatski. Upravo je nevjerojatno, kako ljudi od dvije tisuće godina latinske kulture čisto i ravno izgovaraju naše rodjeće, hrvatske kle-

te. Pa da će oni asimilirati nas!

Inače je taj Natale prošao dosta mufozno. Uzrok: zima. Prava, decembarska, Božići se zima! Balun staroga senatora Grošića su ih ugasili ili ih upore nje ni postavio. Sto je da mi prozori oni Božićnici večeri briširaju priljepom skurinom. Valjda je vjetar utruči i luti, kod one tužne bakljadre. Priznati se mora, da ih je bilo vrlo malo.

Svi konzulati vijali su onoga dana zastave svojih država. I na jugoslavenskom generalnom konzulatu vijala se rečenoza dana jugoslavenska država zastava, što je posebice istakla i na posveta predstavnička „Vedette“.

I tako mi na Rijeci imamo: pravi Natale, za Natale di sangue i komadno Natale di Roma. Imamo nadalje Vazam i Voskrešenje, pak Duhovo i Pentekoste di Fiume, pak Svetu Martincu — sve po dvoje po troje. Jedanput smo imali još i u dvadesetak Karnevala. Sad ih je nešto manje...

Oglas stope 4 lira

za svaki centimetar visine a svaki jednoga stupca. Za višku stranu vježbu daje se značna popusta prema pogodbi. Plaća se i stope u Trstu. Doplni se šalju učenjuštu, a nevac upravi. Nefrankišta se plama ne prima, a rukopisi se ne vraćaju ni u kojem slučaju.

IZ RIJEKE.

Pravoslavni Uskrs. — Božić u aprilu. — Još dva Božića. — De cavalleribus.

Prije malo godina u riječkim se je crkvama pjevalo i a propovijedalo hrvatski. Župnici su većinom bili ljudi našeg roda i jeziku, a tako i kapucini. I kapelani i kanonici, a dakkako i — kapucini. Danas se više na Rijeci ne cuje ni hrvatska propovijed. Kapucini Hrvati supirani su preko granice, a i župnik Kučan, naše gore listi, dobiti je svoj „dekretibus pakraciensibus“, a njegovu župu podjeliše među sobom petorica italijanskih „pievana“. I tako se i na našem poslijednjem župniku ispunje riječ: „Razdijeljene haljine moje i na moju plovjanju bacise kocku.“

I tako je došao vazam, a naši ljudi, kojih na Rijeci ima najviše, nisu ni u jednoj riječi, koji crkvi imali zgodu da cuju ma i jednu samu riječ u našem materinjem jeziku. A to su bili dani tuge kad su svatjica srecu upravo težnula za kakvom milom, utješljivom riječi.

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Ali Bog je rekao: Pomoži sebi sâm — potom si ti i ja! Čuli naši ljudi, da će se ove godine u pravoslavnoj crkvi uskrsna služba Božića vršiti svečano kao i negda što je oni iduće nedjelje, na dan pravoslavnog vazma namrznuti u pravoslavnu crkvu i napunili je do posljednjeg mesta!

Politički pregled

Rekonstrukcija vlade. — Sastanak glavnog odbora Radiceve stranke u Zagrebu. Veliki kongres Orijene.

Politički je život u Jugoslaviji ponovno oživio. U Beogradu je ovih dana došlo mnogo narodnih poslanika, koji će ostati tamo do otvorenja Narodne Skupštine. Danas ili sutra imala bi se provesti rekonstrukcija vlade. Ako svi znaci ne varaju, na vlasti će — uz male promjene — i nadalje ostati današnja Pasić-Pribićevićeva nacionalistička vlada.

Prošle nedjelje održan je u Zagrebu sastanak svih članova glavnog odbora Radiceve stranke. Tomu sastanku prisustvovali su danas i bivši poslanici hrvatskog seljačkog kluba, a naručito oni bivši poslanici, koji su 3. augusta prošle godine glasali za pristupanje u III. seljačku internacionalnu. Skupština je osim toga prisustvovalo oko 500 pristalica i članova organizacije bivše HRSS iz svih krajeva.

Skupština je otvorio narodni poslanik i podpredsjednik g. Karlo Kovačević. On je najprije pozdravio prisutne, a zatim je proglašio da je riječ g. Pavlu Radiću da referise o političkoj situaciji. G. Pavle Radić govorio je više od jednog sata o svim pitanjima, koja koja su u vezi sa današnjom političkom situacijom. Nakon toga razvila se svestrana diskusija o svim tim pitanjima. Pojedini su tražili informacije o raznim pitanjima a, u općem pogledu na politički položaj i rad HSS, vladala je jednodušnost. Končno je jednoglasno i sa burnim odobravanjem primljena slijedeća rezolucija, koja glasi:

«Prvaci Hrvatske Seljačke Stranke na svom izvanrednom sastanku dne 26. aprila 1925., prosudivši svečani politički položaj, koji slijedi iz čuvenstodignjega nepoklebitivog rada Hrvatske Seljačke Stranke za moralno ujedinjenje svih južnih Slavena, a čim su prilike dopustile i za njihovo političko ujedinjenje sa hrvatsko-srpskom jezgrom, kao stozorem ove državne i narodne tvorbe, te vagušvi sve ozbiljne prilike u našem susjedstvu i daljnjem rizozemstvu, jednodušno s dubokim utjerenjem stvorise ove zaključek:

1. potpuno se odobrava i usvaja čitavu govoru predsjednika Hrv. Sel. kluba, gosp. Pavla Radića, u Narodnoj Skupštini od 27. marta te godine;

2. izjavljuju, da hrvatsko nar. zastupstvo i HSS nisu imali niču u buduće podržati nikakve veze sa Seljačkom internacionalom u Moskvi;

3. ističu, da u interesu narodnog sporazuma između Srbija i Hrvata formalnoj opozivju raniji Radićev pristanak uz seljačku internacionalnu, jer smatraju da prvu svoju narodnu dužnost, da nici ne otečevaju veliko djelo narodnog ujedinjenja i oslobođenja.»

Zagrebačke «Novosti» javljaju, da je g. Pavle Radić na polasku u Beograd izjavio njihovu suradnju, da je ta rezolucija glavnog odbora Radiceve stranke stvorena u potpunom sporazumu sa predsjednikom stranke, g. Stjepanom Radićem. —

31. maja 1925. g. u prijelostnici svih Srbija, Hrvata i Slovenaca, u Beogradu održat će se prvi Kongres Organizacije Jugoslavenskih Nacionalista (Orijuna).

Toga će dana ponosno premarširati 30 bataljona uniformisanih oružanih ulicama legendarnog Beograda manifestirajući bratstvo, slogu, jedinstvo i jugoslavensko. Pobjedno, kao i pred šest godina, marširaće rame rame uz rame sinovi kršnih gora Hercegovine, Crne Gore, Dalmacije i Like; ponosno i samosvesno će toga dana stupati dijeca ubavog Zagorja, hukpe Slovenije, ravne Posavine, bogate Vojvodine, Stare Srbije i junačke Šumadije.

U bugarskoj još uvijek vrije.

Bugarska još nikako ne može da se smri. Nad cijelom je zemljom proglašeno opasno stanje. Ljudi se još uvijek ubijaju kao marva, iako u manjoj mjeri.

Ovi je dana bugarska vlada htjela da iskoristi zadnje dogadjaje protiv svojih protivnika, a narocito Stambulskijevih zemljoradnika, koji su joj nacija protivnici. Cankova je dobro došlo da pozavara i použiva sve vode zemljoradnika i komunista, tako da je opet postao absolutni gospodar u zemlji. Stavši: vlada je isla tako daleko, da je internirala i samog kralja Boris. Povod za to su dale otkrića, da je kralj Boris bio u kontaktu sa vodama zemljoradnika, koji su u emigraciji i koji je bio ponudio, da negu u vladu, koju bi imao da sastavi Malinov.

Međutim, kako se dalje saznaće, glavni su organizatori dosadašnjih atentata bivši aktivni bugarski oficiri, koji su prošle godine nevinu osumnjičeni, da su htjeli da počine atentat u oficirskoj kasini, pa su tim povodom bili tri meseca u затvoru. Oni su se ovakvi hteli osvetiti vlasti g. Cankova.

Usprkos te činjenice bugarski su ministri Kalfor i Rušev bili tako bezobrazni,

da svojim neutemeljenima izjavama čitavu krivnju htjeli svaliti na Jugoslaviju, kao da je ona Israva zadnjim događajem u Bugarskoj. Radi toga je jugoslavski vlada učinila energični protest u Sofiji i zatražila posverušnju, zadovoljštinu. Posljedica tog jugoslavenskog protesta bila je ta, da je bugarska vlada demantovala Kalfor i Ruševe izjave i time je spor riješen, što je cplet najbolji dokaz da Jugoslavija želi živjeti u miru sa svojim susjedima.

Hindenburg — predsjednik njemačke republike.

Vrijda nema veće neologičnosti i ironičke igre sudbine, nego li je ta, da je kod drugog izbora za predsjednika njemačke republike izabran čovjek, koji je od bivše cara Vilhelma Hohenzollerna, koji sada boravi svoje dane konstituiran u Doornu u Nizozemskoj, zatražio dopuštenje da smije kandidovati za predsjednika republike. Dakle predsjednik republike po dopuštenju kajzera! A druga je izjava u tomu što su baš komunisti bili oni, koji su svojim držanjem kod izbora omogućili njegov izbor na štetu predstavnika umjerjenih stranaka g. dra Marx-a.

Senzacija je da je za predsjednika njemačke republike izabran general feldmarshal Paul von Hindenburg, veliki njemački vojskovođa, čija je slava svakako nadmašivala veličinu njegovog djela. Najpokorniji službenik njemačkoga cara, koji je isao skokom kud je Wilhelm Hohenzoller kreuo okom, danas je predsjednik njemačke republike je danas Hindenburg, koji kao ni njegov vrhovni gospodar Wilhelm Hohenzoller, ne želi ništa više, nego slom republike i uspostavu absolutističkoga carstva Hohenzollera. To su fakta, na kojima ne mijenjaju ništa Hindenburgova uvjerenjavanja, da danas ima drugih aktuelnih pitanja i da je pitanje državne forme sporedno pitanje. Samo g. Hindenburg može po dosegavanju svojih gospodara i sebi slično u Njemačkoj sutra da učini najakutnijim pitanjem pitanje državne forme. Ustalom, ne treba se varati: vanjska politika onih grupa i struja, koje se oslanja Hindenburg, bit će sasvim druga, nego li je bila vanjska politika Ebertova ili nego li bi bila vanjska politika Marxova. Ne treba se varati ni o tome da nije Hindenburg onaj, koji će spontano voditi tu politiku, jer je on «ein strammer Soldat», i nista drugo. On će voditi politiku onakvu, kakvu mu nalaže njegova okolina i prije svega njegovih vrhovnih gospodara u Doornu. A to je politička revansa. Mi vjerujemo, da će ta politika biti priljubljena i neizravna, ali će ona biti u kojih god formi takva. Hindenburg je dobio 14,639.399 glasova, a bivši kancelar kandidat republikanskog bloka dr. Marx je dobio 13,752.640 glasova. Kandidat komunističke stranke Thälmann 1.931.591 glas. Kako se iz ovog razmjera glasova vidi — razlika između glasova Hindenburgovih i Marxovih iznosi 957.689 glasova — da su komunisti dali polovicu svojih glasova za listu republikanskog kandidata, komu je svoje glasove dali i socijalno demokratska stranka, bio je predsjednik Marx a ne Hindenburg.

Izbor Paula H. Hindenburga imat će štećne posljedice. Prije svega za samu Njemačku, za njen položaj, u svijetu, a pored toga može da se ovim izborom pogorša i opći evropski položaj. Povjerenje u Njemačku, oko kojega su rabili utjecajni faktori javnog života Engleskoj i Francuskoj, opet će biti uzdrmati i prema Njemačkoj će biti potrebna ponovna cjevčenja politika. Nastojanja oko revansa, koja se ovim izborom u Njemačkoj zbere, izazvati će ponovno kod drugih država, samo još veću potrebu oprezne, nepovjerenjive i još upornije bjeđenje nad vršenjem mirevnih ugovora. Ako se njemačke umjerene stranke boje, da ovaj izbor znači da će tečevina demokratije u Njemačkoj biti uništene možda na decenije, to je još sigurnije, da će Njemačka i te kako imati platići račun ove nepromišljeneznosti znalog dijela svoga pučanstva. Sudbini neće izbjegi Njemačka ni pod Hindenburgom, samo će joj pod njime biti teža, nego pod kojim predstavnikom umjerenijim grupe.

Domaće novosti

† Dr. Stojan Veljković,

Iz Beograda stiže nam žalosna vijest, da je tamo u 97. godini života preminuo ugledni član Davidovićevog dem. stranke, g. dr. Stojan Veljković, otac narod. poslanika Stjepana Veljkovića, otac narodnog poslanika g. dr. Vojislav Veljković. Pokojnik je scbi pred nekoliko dana slomio nogu, a zatim dobio plućnicu, uslijed koje je i umro. Dr. Stojan Veljković bio je kroz dugi niz godina ministar u Pašićevom kabinetu. Više vremena bio je i predsjednik državnog savjeta i predsjednik-kasnacionog sudista.

G. dru. Vojislavu Veljkoviću, narodnom poslaniku, naše iskreno sačešće!

† Josip Vicel.

Iz Sv. Petra u Šumi stiže nam žalosna vijest, da je lama nakon kratke bolesti, 77. godini života, preminuo Josip Vicel, otac Ivana i Frane Vicela. Pokojnik je bio vrijedan sin južnoslavenskog naroda i odlični propagator našeg nacionalnog pokreta u Istri. U svojem životu bio je matljiv i poštovan čovjek. Počinio u miru Ozaloženoj porodici naše iskreno sačešće!

Slučaj prot. Webera.

U posljednjem broju „Istarske Rijeće“ donijeli smo kratki izvještaj na netaknjenom postupku ovđenih vlasti sa ljubljanskim sveučilišnim profesorom dr. Webergom. Danas pale možemo javiti, da je onaj incident izazvao veliko negodovanje u Jugoslaviji. U Ljubljani i Mariboru držale su se velike protestne skupštine, a nove su donjile oštре članke protiv arhetacije i izgovora prof. dr. Webera iz Trsta. Izgleda, da se je protiv tog neopravdanog događaja pritužio i sami Italijanski konzul u Ljubljani. Jugoslavenske novine pišu, da se moglo desiti, da vlada premijestiti sačinjenje tršćanskog prefekta i potkvestera.

Ospozobljenje inorodnih učitelja za italijanske škole.

Ovih je dana izšla okružnica od kr. školskog skrtnika u Trstu, da svi oni učitelji, osposobljeni za pučke škole inorodnih manjina, koji su položili ispit iz italijskog jezika — kr. naredbom od 1. X. 1923. br. 2185 — mogu biti proglašeni sposobnima i za poučavanje na italijskim školama, pokazući, da predočuju nadziranju s strane školskih predstavnika, povoljan uspjeh. Školski će ravnatelj ili nadzornik javiti uspije dijotičnih učitelja u Trstu na kr. školsko skrtništvo, koje će ih tada predložiti za ospozobljenje na ministarstvo prosvjeti.

Pozdrav naših Istrana iz Amerike.

Primali smo jedno pismo iz Philadelphia u Americi, iz kraja, od kojeg je naši dječi ogromna daljina, ali s kojim nas opet veže misao i ljubav. Iz tog pisma naše braće provjejava jedna crvasta čežnja za domovinom, a i jedna kaže bol i supratija s braćom u siromasnijom i iscrpljenijom domovinom, čija tvrdi i bijedna gruda nije mogla da imadne svrgdjanju kruha. Njihovi su žutjivi i znoj teški, tim teži, kad i sami osjećaju da se nalaze u tudinji. Na njihova je misao na Istru iaka i ona im da snage za napravljanje rad. Vjeruju, da će se jednaptom vratiti ovamo i nadaju se, da život ne će biti ovaj što ga sada živimo. U njima, kao i u nama ne živi, gori i svijeti, a to je Istra i Pravda, koja je još zakopana u trpni. Ali kaže se, da je pomirenina i zapostavljenjem odredjen ključ budućnosti.

— Naša braća iz Philadelphia klicu nam: „Buđite jaki! Čuvajte svoju narodnu jezik, koji je i nama u tudinji najveće blago i zadovoljstvo i ljubite svoju domovinu. Pozdravljaju svoje rođake, prijatelje i cijeli slovenski istarski narod: Nikola Mrak, Frane Mrak, Anton Tominić, Ivan Markulin, Marija Markulin, Andre Kožul, Franci Kožul, Jože Mašarić, Jože Gerzin, Ivan Markulin, Anton Mišenčić, Nikola Mrak, Anton Palmić, Toma Baždonić, Ivan Vidović, Ena Vidović, Ivana Vidović, Zaneta Vidović, Ivan Keršanac, Ivan Tominić, Ivan Kružić, Josip Mašarić, Pavica Mašarić, Ivan Mihaljević.

NESTAO JE NETRAGOM 11-godišnji dječak iz Opatije plavog oblijeća i očiju, govor hrvatski, italijanski i njemački. Sunjija se da boravi na selu po osamljenim kućama. — Tko bi što o njemu doznao, a osobito županstva, umoljavaju se, da javi odmah upravi „Istarske Rijeće“.

ZENIDBENA PONUDBA. Simpatičan invalid traži djevojku ili udovicu bez djece, s kapitalom ili imanjem, zenidbe radi.

Adresa kod „Istarske Rijeće“.

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Bančić — Kršanci p. Žmij (Gimino), Istra.

Radio u Rusiji

U Moskvi je konstituirano akcijsko društvo pod imenom „Radio za sve“. — Svrha je tog društva, da propagira upotrebu radija u našim slovima. Po sto sice nazivali se u Rukama Narodnog ekonomskog savjeta. Smatra se da radio uopće u Rusiji iz dana u dan raste. Komesarjat posta i telegrafa naručio je ruskim tvornicama veliki broj aparatova za primanje i davanje radijskih vijesti. Aparati su određeni za veliki broj mjesti u provinciji. Dosadašnje iskustvo je pokazalo, da je radio veliko pomoćno sredstvo za narod u mjestima, gdje se teško dolazi do knjige i novine i gdje je narod nepismen.

Starac od 150 godina.

Ovih je dana u Cagliaridu neki Loro Agnese slavio svoj 150. rođendan. To je prema tome najstariji čovjek na svijetu, jer do danas nije poznat niti jedan stariji čovjek od Loro Agnese. Prigodom negovog rođendana državne su vlasti provjerile njegov krsni list i ustanovili točnost. On se rođio 1774. godine po našem računjanju i godini je navršio 150 godina.

ĐAROVI

u fond „Istarske Rijeće“:
Naši vrh Žmijinci i Gračićani, koji se danas nalaze u Boulognu u Francuskoj, šali su nam 18 francuskih franaka u fond našega lista i to mjesto uskršnje čestite gg. Matko Pužar (Sv. Križ), Antunu Gostinčar (Militoč-breg) i učitelju Josipu Slaver (Žmijin). — Darovaše sv. Blaž Silvar, Matko Silvar, Antun Silvar, Anton Brletić, Anton Ivančić, Josip Valentij, Marija Ivančić.

Zivilni naši vrh Žmijinci i Gračićani! Ugledali se i drugi i ovaj ljeti primjer!

Izdavač, direktor i odgovorni urednik:
IVAN STARCI
Tisk: TISKARA EDINOST* U TRSTU

Rastušenim srcem javljamo svim rođacima, prijateljima i znamenicama, da je naš otac odnosno suprug, brat i stric

JOSIP VICEL

danasm, nakon kratke bolesti, providjen Svetootajstvima umirućih, blago preminuo u Gospodinu.

Pogreb smrtnih ostanaka nezaboravnog pogonika obaviti će se u srijedu, dne 29. aprila 1925.

U S. PETRU U ŠUMI, dne 28. aprila 1925.

Rastušene porodice Vicel, Jop i Banovac.

NESTAO JE NETRAGOM 11-godišnji dječak iz Opatije plavog oblijeća i očiju, govor hrvatski, italijanski i njemački. Sunjija se da boravi na selu po osamljenim kućama. — Tko bi što o njemu doznao, a osobito županstva, umoljavaju se, da javi odmah upravi „Istarske Rijeće“.

NEDOBROVOLJNA PONUDBA. Simpatičan invalid traži djevojku ili udovicu bez djece, s kapitalom ili imanjem, zenidbe radi.

Adresa kod „Istarske Rijeće“.

ALOJZIJ POVH
PIAZZA GARIBOLDI 2, I. kat
Telefon 3-29

Najveće skladište satova i zlatnih predmeta u Trstu
Prodaje i na obroke

Kao Želi Jugoslaviji kupiti kuće, posjedne, odnosno uzetu u zakup zemljista i imanja, tko nadaje želi posredovanja u bilo kakvom poslu, nek se obrati na poznati

Agenturni posao „Express“
ZAGREB

Draškovićeva ulica 8.

kojim upravlja domaća Istranija, poznavatelj pritika u Istri i Jugoslaviji i vješt svakom takvom poslovanju.

Zlato, srebro, krunе, platin i umjetne zubove

kupuje

Zlatarna ALBERT POVH

Trst, Via Mazzini 46